

АНГЛІЙСКИ «ЛЕВА» У РОЛІ НОВАЙ. Мал. ул. БАРАНОУСКАГО.

У ЧАКАННІ ГАСТРОЛЯУ

Актыўны ўдзел у канцэртах прымаюць не толькі салісты Беларускага тэатра оперы і балета, філармоніі, ансамбля

исты аркестра: Г. Дыментаў (труба), А. Быкуа (барытон), Ул. Пуляеўскі (кларнет), Э. Шайбакоў (саксафон), З. Казішчэ (флейта), ансамбль кларнетаў. Дырыжыруюць кандыдатамі заслужанымі артыстамі БССР Ул. Мартынаў, А. Майсей, дырыжор І. Зарэцкі і начальнік кафедры дырыжыравання ваеннага факультэта пры Маскоўскай дзяржаўнай кансерваторыі І. Мірановіч.

Такая ціна за 1 працяглы летні канцэртны сезон духавога аркестра ў адным са сталічных паркаў Беларусі — справа, безумоўна, карысная і перспектыўная. Выступленні вядзеных аркестрантаў будучы годаў інакш папулярызаванай і п-

шых здабыткаў музычнай культуры сярод працоўных Мінска і пашыраць кола аматараў мастацтва.

ФАКТЫ ГАВОРАЦЬ

ужо цилер нельга не заува-
кныць, што на канцртах духа-
вої музики слухачоў заўсёды
намного больш, чым на сімфані-
чных канцртах у парках бе-
ларусьскіх сталіц. Гэта невы-
падкова: сімфанічныя сезоны
у парках Мінска і некаторых
парадоў распулікі праводзяць
да звычайна паспешліва, як на-
куць, за адзін прыем. Зразуме-
на, што два, пяць ці нават
тэсяць музычных вечароў.

Міне напружувалася і густы
апрача таго, добра і з густым
падаробаным рэпертуару ар-
естра штаба БВА несумненна
дзеінічае на густы слуха-
чоў, далучае іх да сапраўдна-
га мастацтва.

імя талановитого письменника
адашного пакалення. Пазаліні,
ранішчы прапаўовалі кандыда-
туры Маргарыты Дзюра, Рабе-
ры, Клода Сімона, амерыкан-
цы — Сялінджэр. І ўсё ж Між-
народную прэмію выдашу аtry-
буіаў нікому да гэтага часу невя-
лікіх заходнегерманскіх праізі-
ва Джонсан. Яго рамяз «Тра-
нзіт кніга пра Ахім» не визна-
нннша асаблівымі мастацкімі вер-
сасіямі, ды, ўрэшце, члену журы
не чыталі яго. Чым жа тады
ацмучаць рашэнне журы?
Спагачку заходнеўрапейскі
сварк скарджаў, што журы про-

на хвоща адзінчыць поспехі за-
днеманської літератури, якої,
зрештою, навіслю багато кривд ро-
зним беспадстауним абинава-
нням. Але ж Уве Джонсен не
був адзінім кандидатом ад Фе-
дєративної Рєспубліки Германії.
Праця яка називалася яшчє про-
шца Гюнтера Граса. Яє раман
лілшавны барабан, становча
зненны пратрєсільным друкам,
знаваецца аргінальнасьцю, экс-

голюми дзятэцтвам і комікам? Жыць, іх густ сапсавана, камерыйнымі фільмамі і тэлеперадачкамі. Аднак вынікі праверкі, былі захаваны: рабочыя пераважна гатовыя класіку, добра ведаюць вешчкую літаратуру, захавалію.

«Література і

двa paзы на ть